

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/122/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010126
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010126.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému Mirkovi Kiššovi, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), j) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoja Sendeckého, odvolanie obžalovaného O. G., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.09.2016, sp.zn. 3T/30/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.09.2016 sp.zn. 3T/30/2016 bol obžalovaný O. G. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od 01.07.2009 do 12.09.2016 v obci Y., okres G. aj na iných miestach, kde sa zdržiaval, sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5 P 139/2009 zo dňa 21.07.2009, právoplatným 25.08.2009, zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí D. G., nar. XX.XX. XXXX, V. G., nar. XX. XX. XXXX a W. G., nar. XX.XX.XXXX mesačne výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrené, nepľnoleté dieťa zvlášť, počnúc dňom 01.07.2009, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. G., nar. XX.XX.XXXX, pričom v predmetnom období uhradil celkovo sumu 100,- eur, kde v období od 05.06.2010 do 05.06.2011 sa nachádzal v ÚVTOS Banská Bystrica a svoju vyživovaciu povinnosť si nahlásil, následne nebol riadne zamestnaný, nebol vedený v evidencii príslušného UPSVaR ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi, a tak si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, čím mu vznikol dlh na výživnom voči O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX za obdobie od 01.07. 2009 do 12.09.2016 vo výške 5.801,24 €,

pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota 3T 51/2015 zo dňa 24.04.2015, právoplatným dňa 07.07.2015 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Za to obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný O. G., a to písomným podaním zo dňa 18.10.2016, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 24.10.2016. V jeho dôvodoch argumentoval tým, že trestný čin nechcel spáchať, nezdržiava sa na území SR, ale v Plzni v Českej republike, kde pracuje, a tak by chcel splácať dlh na výživnom. Keďže bol

dlhšie nezamestnaný a nepoberal ani sociálne dávky, nemal k dispozícii peniaze na to, aby prispieval na výživu maloletých detí. Teraz je už ochotný splácať výživné. Záverom odvolania požiadal krajský súd o to, aby bral v úvahu tieto skutočnosti, pričom k odvolaniu pripojil aj pracovnú zmluvu ako dôkaz, že v súčasnosti pracuje.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného O. G. nebolo podané dôvodne.

Žiada sa pripomenúť, že krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného O. G., upovedomenie o verejnom zasadnutí krajského súdu do Českej republiky mu bolo riadne a včas doručené, pričom v samotnom predvolaní bol upozornený na to, že verejné zasadnutie je možné vykonať v jeho neprítomnosti. Preto v tejto súvislosti krajský súd vykonal verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného v jeho neprítomnosti, rešpektujúc obsah ust. § 293 ods. 5,6 Tr. por.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2016 postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por., a to i na návrh prokurátora, prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania (č.l. 92), pretože hlavné pojednávanie bolo vykonané v jeho neprítomnosti za splnenia procesných podmienok § 252 ods. 2 Tr. por. Rešpektujúc obsah ust. § 269 Tr. por., ďalej v rámci dokazovania oboznámil obsah listinných dôkazov, zadovážených a zadokumentovaných v obsahu trestného spisu, a to najmä rodné listy maloletých detí, rozhodnutia ÚPSVaR, správu sociálnej poisťovne, potvrdenie o výkone väzby a trestu, tabuľky neplatenia výživného a taktiež rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/139/2009. Na podklade takto vykonaných dôkazov dospel potom prvostupňový súd k správne skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas a tiež na viacerých osobách, hoci bol v predchádzajúcich 24-tich mesiacoch za taký čin odsúdený.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 207 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od jedného do piatich rokov. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., ale na druhej strane i jednu okolnosť, ktorá mu priťažovala, keďže bol už za trestný čin odsúdený. Uložil mu trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Žiada sa zvýrazniť, že skutok spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, a preto bol okresný súd povinný takú skutočnosť zohľadniť s použitím ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. Pokiaľ obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia za použitia ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., ani v tejto súvislosti okresný súd nepochybil, pričom krajský súd zvýrazňuje skutočnosť, že ide skôr o mierny trest, ktorý musí byť pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu, v opačnom prípade by mohol byť postihnutý súdom už nepochybné prísnejšie. Z odpisu z registra trestov je totiž zistiteľné, že v

minulosti bol desaťkrát riešený súdom za rôznorodú, najmä však majetkovú trestnú činnosť, naposledy Okresným súdom Rimavská Sobota za rovnaký prečin, ako v teraz posudzovanom prípade a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov s určením skúšobnej doby podmieneného odsúdenia do 08.07.2017.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na podklade ktorých krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.